

Martin Fickweiler bundelt zijn mooiste multipitchroutes

‘Ik bekijk de wereld van een andere kant’

Sinds 2010 struint Martin Fickweiler met vrienden Europa af, op zoek naar de mooiste multipitchroutes. Verslagen hiervan vormen de basis voor de Hoogtelijnrubriek *Klimmen in Europa*. Met zijn Hoogtelijnartikel over klimmen in het Ierse Fairhead won hij zelfs de Ireland Press Award 2013. Nu bundelt Martin zijn mooiste klimroutes tot een informatief klimfotoboek, *Multi-pitch Climbing in Europe*.

Martin Fickweiler:
"Ik zou graag de
pareltjes oprapen die
ik moest laten liggen."

Parels

In zijn boek presenteert Martin de negentien mooiste Europese rotsklimgebieden. Op de vraag wat zijn favoriete gebieden zijn, volgt na enige twijfel als antwoord: "Wendenstöcke, Montserrat en Corsica. Wilde plekken, geïsoleerd gevoel en sierlijk dansende wolken om je heen. Dit jaar ga ik voor de derde keer naar Corsica." Zijn mooiste beklimming tot nu toe was buiten Europa, toen hij met Gerke Hoekstra in één seizoen alle drie de Torres del Paine in Patagonië beklom. Zijn "We voelden ons best wel stoer", klinkt als een understatement.

Tijdens het maken van zijn boek zijn er wel de nodige parels blijven liggen. "In eerste instantie klommen we met z'n drieën. Dan klom ik eerst naar ergens in de wand, daar bleef ik dan hangen om foto's te maken, terwijl de andere twee de route langs me heen klommen. Dat was altijd een hoop gedoe. Daarna kregen we meer ruimte en gingen we steeds met z'n vieren op pad. Dan konden we met twee touwgroepen naast elkaar klimmen. Ik ging dan als naklimmer, met kilo's foto-uitrusting bij me, en kon dan van dichtbij goed foto's maken van de voorklimmer van de tweede groep terwijl die langs me heen klom." Mooie foto's, maar nog steeds gedoe. "We waren altijd bezig met planning, agenda's, op en neer reizen. We klommen in de mooiste gebieden, maar hebben soms pareltjes moeten laten liggen."

Inspiratieboek

Multi-pitch Climbing in Europe is een inspiratieboek. Mooie foto's, zoals we die kennen van Martin, belevingsverhalen en praktische gebiedsinformatie. Het is geen groot, glanzend koffietafelboek. "Het is een boek uit het internettijdperk: mensen moeten het online kunnen kopen en daarom vind ik het belangrijk dat het door de brievenbus past. Het is in het Engels, want het kan wereldwijd besteld worden. Het lijkt me het mooist als een Amerikaanse klimmer het koopt, om daarna met een camper Europa af te reizen met dit boek als leidraad. In Duitsland zal het ook wel verkopen en er ligt een aanbod voor een Franse vertaling, maar dat is iets voor mijn uitgever. Het mooiste zou zijn als er snel een tweede druk komt. Dan kan ik daarin weer vijf nieuwe gebieden opnemen."

Oud worden

In zeven jaar tijd maakte Martin vijftieng grote klimreizen. Als hij op weg was voor de ene expeditie, lagen de tickets voor een volgende reis al klaar. Vervolgens ging hij voor zijn boek meer dan twintig keer op reis in Europa. Wat nu, nu het boek klaar is? "Er zijn gebieden waar ik graag nog eens met een klimmaat naartoe ga, om de pareltjes op te rapen die ik heb laten liggen. Vier jaar geleden is ons zoontje Viktor geboren. Dat heeft zeker effect op hoe ik in het leven sta. Ik wil nu niet meer zes weken van huis zijn. Al voor Viktors geboorte was ik eraan toe om andere dingen te doen. Ik was klaar met steeds weer bang zijn. Vroeger koos ik voor een beklimming, vrijwel ongeacht het gevaar dat een reis of wand met zich meebracht. Ik wilde heftige avonturen beleven buiten de maatschappij. Nu wil ik dat risico niet meer nemen, ik heb er ook geen behoefte meer aan. Ik hoop vooral oud te worden."

"Boulderen
is sport,
klimmen
is therapie"

Als Martin vertelt over de avonturen die hij beleeft met zijn zoontje, lijkt het erop dat hij zijn eigen start in het leven doorgeeft aan de volgende generatie: "Vaak gaat Viktor mee naar Cervino. Maar we gaan niet altijd klimmen, eerst maar gewoon genieten van het buiten zijn. We nemen ook vaak vriendjes mee in de kano en varen dan naar een eilandje hier op de plas. De wereld van een andere kant bekijken, dat is wat ik belangrijk vind." ◀

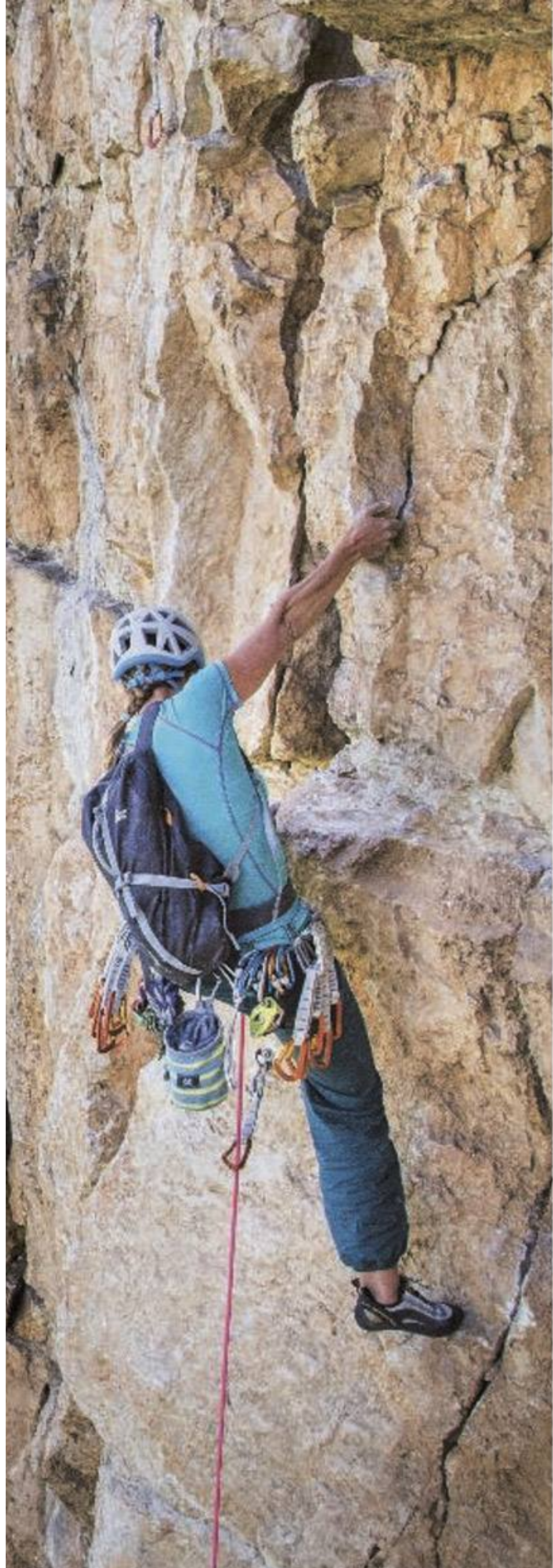

Gesigneerd exemplaar

Het boek *Multi-pitch Climbing in Europe* verschijnt in november 2016. Als je het boek voor 1 oktober 2016 bestelt via lecturisbooks.nl, krijg je een door Martin gesigneerd exemplaar. (Gratis verzending binnen Nederland.)

Multi-pitch Climbing in Europe, Martin Fickweiler
Uitgeverij Dato. Formaat: 17x24 cm, gebonden.
Omvang: 288 pagina's, 19 gebieden. Taal: Engels.
ISBN: 978-94-6226-184-6.
Prijs: € 29,95.

“**M**ultipitchen is de toekomst!”, zegt Martin als we hem spreken over zijn boek. Gezien de ontwikkeling van zijn bergsportleven is dat een uitspraak die hem past als een handschoen. Voor Martin (1977) is bergsport altijd al synoniem geweest met avonturen beleven. De kiem daarvoor werd gelegd tijdens struintochten met vriendjes door de Hollandse polders en langs spoorbanen. Met diezelfde vriendjes mocht hij mee naar de heuvels van Limburg. Lezen deed hij het liefst in de folder van Zwerfkei, vol tekeningen van spannend klimmateriaal. Klimmen deed hij dicht bij huis in bomen, op kunstwerken en op gebouwen. Het nieuwbouwproject aan de rand van de polder bleek een waar klimparadijs en ook in de gymzaal zag Martin allerlei mogelijkheden om te klimmen. “De leraar vond het prima dat we buiten de lessen in zijn gymzaal klauterden. Langs metalen constructies klommen we ondersteboven langs het plafond. Ik had een militaire riem als gordel, een oranje nylon touw van de bouw en stalen karabiners die we hadden gepikt van vrachtwagens. Vandaag de dag zou zo iets ondenkbaar zijn, maar ik vermoed dat de leraar blij was dat hij wist waar we uithingen.” De opening van klimcentrum Monte Cervino faciliteerde een logische volgende stap in zijn carrière. “Vanuit Waddinxveen gingen we er op de fiets naartoe. We klommen weinig binnen, altijd buiten. En altijd multipitch.” Martin woont ook nu op een steenworp afstand van Monte Cervino en de buitenkant hiervan blijft zijn favoriete hal.

Meer rust in een rechte wand

Zijn kennis van het klimmen werd theoretisch opgebouwd vanuit bibliotheekboekjes. “Halklimmen kwam daar nog niet in voor”, schetst Martin deze lectuur. Uiteindelijk raakte alles in een stroomversnelling toen hij voor zijn schoolexamen een huttentocht in de Venedigergruppe cadeau kreeg. “Het klikte erg goed met de tochtleider Rob van Son. Dat najaar nam hij me mee naar de Ardennen, naar een tochtleidersweekend of zo. Vanaf toen gingen we vaker naar de Belgische rotsen en uiteindelijk ging ik met mijn Cervinomaaatje een jaar lang elk weekend klimmen in Freyr. Daar heb ik op mijn voeten leren staan, waar ik nu nog steeds profijt van heb.”

Subtiel klimmen op treetjes, balans zoeken, evenwicht vinden en zoeken naar de juiste bewegingsvolgorde: dat is nog steeds Martins favoriete klimstijl. “In de hal is het al snel overhangend klimmen. Ik klim zo veel mogelijk rechte wand. Dat vind ik moeilijker. Balans, zoeken naar oplossingen. Een klein foutje in je balans en je ligt er al uit. Problemen in een overhang zijn vaak makkelijker te compenseren met meer kracht. Een rechte wand geeft mij meer rust; het is spannender, maar sereen. Eigenlijk heb je daar alle elementen voor multipitchen.”

Ultieme vrijheid

Het klimmen van meertouwlengteroutes heeft volgens Martin de toekomst. Hij heeft het niet over bigwalklimmen, dat is met zijn logistiek van bivaks en haulbags veel logger. Multipitchen gaat over lange dagen in een wand, maar zonder bivaks. Martin: “Dat is de ultieme vrijheid. Je ziet dat veel goede sportklimmers moeilijke multipitchroutes gaan klimmen. De Belgische broers Favresse, Nina Caprez, Gerke Hoekstra... Sascha van Gemmert werkt nu toe naar een project waarbij maar liefst zes touwlengtes 8a of moeilijker zijn. Er is ook een sterke ontwikkeling richting boulderen. Je kunt met tien mensen bij een boulder bezig zijn, elkaar aanmoedigen, tips geven, spotten. Boulderen geeft mooie bewegingen, op elk niveau.” Om daar meteen aan toe te voegen: “Boulderen is sport, klimmen is therapie. Met klimmen, zeker met multipitchen, kom ik tot mezelf, raak ik mentaal in balans. Als ik niet lekker klim, is dat meestal psychisch en niet fysiek. Dan ben ik te druk met andere dingen, is er stress.”